

In Vietnamese
& English

CÔ TÍCH NHI ĐỒNG

FOLK TALES FOR CHILDREN

GIÓ BẮC VÀ MẶT TRỜI
The North Wind and the Sun
and other stories

CONTENTS

THE THREE BEARS	9
THE ELVES AND THE SHOEMAKER.....	19
LITTLE RED RIDING HOOD	33
JACK AND THE BEANSTALK.....	47
THE PRINCESS AND THE PEA.....	63
THE NORTH WIND AND THE SUN	72
DICK WHITTINGTON AND HIS CAT	79

* * *

MỤC LỤC

BA CON GẦU	9
ANH THỢ GIÀY VÀ HAI VỊ THẦN LÙN	19
CÔ GÁI QUÀNG KHĂN ĐỎ	33
ANH JACK VÀ CÂY ĐẬU	47
NÀNG CÔNG CHÚA VÀ HẠT ĐẬU	63
GIÓ BẮC VÀ MẶT TRỜI	72
DICK WHITTINGTON VÀ CON MÈO	79

THE THREE BEARS

Once upon a time, in a house in the forest, there lived three bears.

Papa Bear, Mama Bear, and Baby Bear.

In the house there were three beds: A big bed, a middle-sized bed, and a little bed.

* * *

BA CON GẤU

Ngày xưa, có ba con gấu ở một căn nhà trong rừng.

Gấu Cha, Gấu Mẹ, và Gấu Con.

Căn nhà có ba chiếc giường: Một cỡ lớn, một cỡ trung, và một cỡ nhỏ.

And in the house there were three chairs: A big chair, a middle-sized chair, and a little chair.

One day, Papa Bear said, “*I'M HUNGRY!*” Mama Bear said, “*I'M HUNGRY.*” And Baby Bear said, “I'm hungry, too.”

So Mama Bear cooked some oatmeal.

Papa Bear took a big spoon and a big dish of oatmeal. He tasted the oatmeal and said, “*THIS OATMEAL IS HOT!*”

* * *

Căn nhà cũng có ba chiếc ghế: Một cỡ lớn, một cỡ trung, và một cỡ nhỏ.

Một hôm, Gấu Cha than: «Ba đói quá!» Gấu Mẹ than: «Má đói quá!» Gấu Con than: «Con cũng đói quá!»

Vì vậy Gấu Mẹ đi nấu một ít cháo.

Gấu Cha lấy một cái muỗm lớn và một tô cháo lớn. Gấu Cha nếm thử và nói: «Cháo nóng quá!»

Mama Bear took a middle-sized spoon and a middle-sized dish of oatmeal. She tasted the oatmeal and said, “*THIS OATMEAL IS HOT.*”

Baby Bear took a little spoon and a little dish of oatmeal. He tasted the oatmeal and said, “This oatmeal is hot, too.”

Papa Bear said, “*LET'S TAKE A WALK IN THE FOREST!*”

* * *

Gấu Mẹ lấy một cái muỗm và một tô cháo cỡ trung. Gấu Mẹ nếm thử và nói: «Cháo nóng quá!»

Gấu Con lấy một cái muỗm nhỏ và một tô cháo nhỏ. Nó nếm thử và nói: «Cháo này cũng nóng nữa.»

Gấu Cha nói: «Chúng ta hãy đi dạo quanh rừng.»

Mama Bear said, "YES, LET'S TAKE A WALK IN THE FOREST."

Baby Bear said, "Yes, yes, let's take a walk in the forest."

While the three bears were walking in the forest, a little girl named Goldilocks came to their house. She saw the dishes of oatmeal.

* * *

Gấu Mẹ nói: «Phải, chúng ta hãy đi dạo quanh rừng.»

Gấu Con nói: «Phải, chúng ta hãy đi dạo quanh rừng.»

Trong khi ba con gấu đang đi dạo trong rừng, một cô bé có tên «Cô Gái Tóc Vàng» tới căn nhà. Cô thấy những tô đựng cháo.

Goldilocks took the big spoon and tasted the big dish of oatmeal. She said, "This oatmeal is too hot."

Goldilocks took the middle-sized spoon and tasted the middle-sized dish of oatmeal. She said, "This oatmeal is too cold."

Goldilocks took the little spoon and tasted the little dish of oatmeal. She said, "This oatmeal is just right." And she ate it all.

* * *

Cô Gái Tóc Vàng lấy chiếc muỗm lớn, nếm cháo trong tô lớn rồi nói: «Cháo này nóng quá!»

Cô Gái Tóc Vàng lấy chiếc muỗm cỡ trung và nếm cháo đựng trong tô cỡ trung rồi nói: «Cháo này nguội quá!»

Cô Gái Tóc Vàng lấy chiếc muỗm nhỏ, nếm cháo đựng trong tô nhỏ rồi nói: «Cháo này vừa ăn quá.» Và cô ăn hết.

Goldilocks saw the three chairs. She sat in the big chair and said, "This chair is too hard." She sat in the middle-sized chair and said, "This chair is too soft." She sat in the little chair and said, "This chair is just right." But she broke the little chair.

Then Goldilocks saw the three beds. She lay down on the big bed and said, "This bed is too hard!" She lay down on the middle-sized bed and said, "This bed is too soft." She lay down on the little bed and said, "This bed is just right." And she fell asleep.

* * *

Cô Gái Tóc Vàng nhìn thấy ba chiếc ghế. Cô ngồi vào chiếc ghế lớn và nói: «Ghế này cứng quá.» Cô ngồi vào chiếc ghế cỡ trung và nói: «Ghế này mềm quá.» Cô ngồi vào chiếc ghế nhỏ và nói: «Ghế này vừa vặn quá.» Nhưng cô ngồi làm gãy ghế.

Cô Gái Tóc Vàng thấy ba chiếc giường. Cô nằm lên chiếc giường lớn và nói: «Giường này cứng quá.» Cô nằm lên chiếc giường cỡ trung và nói: «Giường này mềm quá.» Cô nằm lên chiếc giường nhỏ và nói: «Giường này vừa vặn quá.» Rồi cô ngủ thiếp đi.

While Goldilocks was sleeping, the three bears returned from the forest and entered the house. Papa Bear said, "*SOMEBODY HAS TASTED MY OATMEAL!*"

Mama Bear said, "YES, *SOMEBODY HAS TASTED MY OATMEAL.*" Baby Bear said, "Yes, yes, somebody has tasted my oatmeal and has eaten it all."

* * *

Cô Gái Tóc Vàng còn đang ngủ thì ba con gấu từ rừng trở về và vào nhà. Gấu Cha lên tiếng: «Có người ăn cháo của tôi!»

Gấu mẹ lên tiếng: «Đúng rồi, có người ăn cháo của tôi.» Gấu Con lên tiếng: «Đúng, đúng, có người ăn cháo tôi hết sạch cả rồi.»

Papa Bear said, “*SOMEBODY HAS BEEN SITTING IN MY CHAIR!*” Mama Bear said, “*YES, SOMEBODY HAS BEEN SITTING IN MY CHAIR.*” Baby Bear said, “*Yes, yes, somebody has been sitting in my chair and has broken it.*”

Papa Bear said, “*SOMEBODY HAS BEEN LYING ON MY BED!*” Mama Bear said, “*SOMEBODY HAS BEEN LYING ON MY BED.*” And Baby Bear said, “*Yes, yes, somebody has been lying on my bed, and here she is!*”

* * *

Gấu Cha nói: «Có người đã ngồi ghế tôi.» Gấu mẹ nói: «Đúng rồi, có người đã ngồi ghế tôi.» Gấu Con nói: «Đúng, đúng, có người đã ngồi ghế tôi. Gãy rồi này.»

Gấu Cha nói: «Có người đã ngủ trên giường tôi.» Gấu Mẹ nói: «Có người đã ngủ trên giường tôi.» Và Gấu Con nói: «Đúng, có người đã ngủ trên giường tôi. Đây, cô ấy còn đây này!»

Goldilocks woke up and was very frightened.

She ran through the forest and never, never returned to the house of the three bears.

* * *

Cô Gái Tóc Vàng thức dậy và hoảng sợ.

Cô chạy tuốt vào rừng và không bao giờ trở lại căn nhà ba con gấu nữa.

SHOES

THE ELVES AND THE SHOEMAKER

Once upon a time, a poor shoemaker and his wife lived in a little shoe shop.

One night, the shoemaker cut the leather to make a pair of shoes. Then he went to bed.

The next morning he was going to make the shoes.

* * *

ANH THỢ GIÀY VÀ HAI VỊ THẦN LÙN

Ngày xưa có hai vợ chồng anh thợ giày nghèo sống trong một tiệm nho nhỏ.

Một đêm anh thợ cắt da để đóng một đôi giày.
Xong rồi anh ta đi ngủ.

Sáng hôm sau anh ta sửa soạn đóng giày.

He looked and looked for the leather, but he could not find it. Then he looked on the table and what did he see?

He saw a beautiful pair of shoes.

“Wife! Wife!” he called. “Come here and see the beautiful little shoes.”

The poor shoemaker’s wife looked at the beautiful little shoes.

* * *

Anh tìm da māi mà không thấy. Rồi anh ta tìm trên bàn và . . . anh ta thấy gì?

Anh ta thấy một đôi giày thật đẹp.

Anh bèn la lên: «Em ơi! Em ơi! Lại đây xem đôi giày nho nhỏ và xinh đẹp.»

Vợ anh thợ giày nhìn đôi giày nho nhỏ, xinh xinh.

“Oh my,” she cried. “What beautiful little shoes! Who made them?”

“I do not know,” said the poor shoemaker. “I looked in my little shop and here they were.”

Soon a man came into the little shop. He gave the poor shoemaker some money for the beautiful little shoes.

The poor shoemaker looked at the money. “Thank you. Thank you,” he said.

* * *

Chị ta kinh ngạc: «Trời ơi! Giày đẹp quá! Ai đóng giày này đây?»

Anh thợ giày nói: «Anh không biết, anh tìm trong tiệm của chúng ta và thấy đôi giày ở đây.»

Không bao lâu, có một ông khách đến tiệm. Ông ấy trao một ít tiền cho anh thợ giày để đổi lấy đôi giày nho nhỏ và xinh đẹp này.

Anh thợ giày nhìn tiền và nói: «Cám ơn ông, cảm ơn ông.»

"Now I have money to get more leather for two pairs of little shoes."

So the poor shoemaker got more leather. He cut the leather to make two pairs of little shoes and then he went to bed.

The next morning he was going to make the shoes. He looked for the leather but could not find it. He looked on the table and what did he see?

* * *

Anh ta nghĩ: «Bây giờ đã có tiền rồi ta có thể mua thêm da để đóng hai đôi giày khác.»

Anh ta liền mua da thêm. Anh cắt da để đóng hai đôi giày nho nhỏ, rồi anh đi ngủ.

Sáng hôm sau anh ta sửa soạn đóng giày. Anh ta tìm da mãi nhưng không thấy. Anh nhìn trên bàn và . . . Anh đã thấy gì?

He saw two beautiful pairs of shoes.

"Wife. Wife," he called. "Come here and see the beautiful little shoes."

The poor shoemaker's wife looked at the beautiful little shoes. "Oh my," she said. "What beautiful little shoes! Who made them?"

* * *

Anh ta thấy hai đôi giày xinh đẹp.

Anh ta la lên «Em ơi! Em ơi! Lại xem hai đôi giày nho nhỏ và xinh xinh.»

Chị vợ anh thợ giày nhìn hai đôi giày nho nhỏ. Chị ta liền nói: «Trời ơi! Giày đẹp quá! Ai đóng giày này đây?»

I do not know," said the poor shoemaker. "I looked in my little shop and there they were."

Soon a man came to the little shop. He gave the poor shoemaker some money for the beautiful little shoes.

So the poor shoemaker got more leather. He cut the leather to make four pairs of shoes. Then he went to bed.

* * *

Anh thợ nói: «Anh không biết. Anh tìm trong tiệm của chúng ta và thấy hai đôi giày này ở đây.»

Không bao lâu, có một ông khách đến tiệm nhỏ này. Ông ta trao cho anh thợ giày ít tiền để đòi lấy đôi giày xinh xắn đó.

Như vậy anh thợ lại có tiền mua da thêm nữa. Anh ta cắt da để đóng thêm bốn đôi. Rồi anh đi ngủ.

The next morning he got up. "I will make the shoes now," he said. He looked on the table. He saw four beautiful pairs of shoes.

"Oh my," he said. "Someone has made the shoes again."

And so every night after that the poor shoemaker cut the leather. And every morning he saw that someone had made the shoes for him.

* * *

Sáng hôm sau anh ta dậy và nói: «Bây giờ ta phải đóng giày liền.» Anh ta nhìn trên bàn và thấy bốn đôi giày thật đẹp.

Anh ta nói: «Ô kìa! Có ai đã đóng giày nữa rồi.»

Và như vậy mỗi tối anh thợ giày cắt da và mỗi sáng anh ta lại thấy giày đóng sẵn cho anh.

One
Two
Three
Four
Five
Six
Seven
Eight
Nine
Ten
Eleven
Twelve
Then something happened!

* * *

Một
Hai
Ba
Bốn
Năm
Sáu
Bảy
Tám
Chín
Mười
Mười Một
Mười Hai
Rồi chuyện gì đã xảy ra!

This went on for a long, long time. The shoemaker and his wife were not poor anymore.

Christmas Eve came.

The shoemaker and his wife said, "Let's sit up tonight to see who makes the shoes."

So they sat behind a big chair. At midnight the clock struck twelve.

* * *

Chuyện này kéo dài rất lâu. Hai vợ chồng anh thợ giày không còn nghèo nữa.

Đêm Giáng Sinh đến.

Hai vợ chồng anh thợ giày nói: «Tối nay mình hãy thức khuya để coi ai đóng giày cho chúng ta.

Và họ ngồi sau một cái ghế to. Vào giữa đêm khuya đồng hồ gõ mười hai tiếng.

Two little elves came into the little shop.

“Shh!” said the first little elf.

“Shh!” said the second little elf. They sat down, and made shoes.

Then, quick as a wink, they ran out of the little shop.

“Little elves,” said the shoemaker. “The little elves make the shoes! They must be poor, they need some new clothes.”

* * *

Có hai vị thần lùn vào trong cửa tiệm.

Thần lùn thứ nhất nói «Suyt».

Thần lùn thứ hai cũng nói «Suyt» Rồi họ ngồi xuống và đóng giày.

Bỗng nhiên họ chạy ra cửa tiệm nhanh như gió.

Anh thợ giày nói: «Thần lùn! Thần lùn đóng giày! Chắc là họ nghèo lắm, cần quần áo mới.»

“Yes,” said the shoemaker’s wife. “I will make some new clothes for them.”

So the next day the shoemaker’s wife made some new clothes for the elves. She put the new clothes on the table.

When night came, the shoemaker’s wife said, “Let’s sit up tonight to see the elves put on their new clothes.” So they sat behind the big chair again. At midnight the clock struck twelve.

* * *

Vợ anh ta nói: «Đúng, em sẽ may quần áo mới cho họ.»

Và ngày hôm sau vợ anh ta may quần áo mới cho hai thằn lùn. Chị ta đê quần áo mới trên bàn.

Khi đêm đến chị ta nói: «Tối nay mình sẽ thức khuya đê coi thằn lùn mặc quần áo mới.» Và họ lại ngồi sau cái ghế to. Vào giữa đêm khuya, đồng hồ gõ mười hai tiếng.

Then something happened! The two little elves came into the little shop.

“Shh!” they said. Then they saw the new clothes. So the little elves put on the new clothes.

Then they jumped around and around the shop. And — they jumped around the big chair. They jumped and jumped right out the door.

* * *

Rồi chuyện gì đã xảy ra! Hai thằn lùn vào trong cửa tiệm.

Họ nói: «Suyt» và họ nhìn thấy quần áo mới. Họ liền mặc vào.

Họ nhảy nhót trong tiệm và — họ nhảy chung quanh cái ghế to. Họ nhảy và nhảy ra ngoài cửa luôn.

“My, they are happy!” said the shoemaker and his wife.

The elves never came back.

But the shoemaker and his wife were never poor again.

* * *

Hai vợ chồng anh thợ giày nói: «Trời ơi! Họ thật sung sướng!»

Sau đó hai thàn lùn không bao giờ trả lại.

Nhưng hai vợ chồng anh thợ giày không bao giờ nghèo nữa.

LITTLE RED RIDING HOOD

Once upon a time, there was a little girl who lived with her mother and father in a house in the forest.

The girl was named Little Red Riding Hood.

On the other side of the forest lived her grandmother.

* * *

CÔ GÁI QUÀNG KHĂN ĐỎ

Ngày xưa, có một cô bé sống với cha mẹ trong một ngôi nhà ven rừng.

Tên em là Cô Gái Quàng Khăn Đỏ.

Bà Nội cô bé sống ở bên kia rừng.

One day, her mother called her, "Little Red Riding Hood." "Yes, Mama."

"Little Red Riding Hood, your grandmother is sick. Take this basket of food to her."

"Yes, Mama."

"But be careful. There is a wolf in the forest."

"O.K., Mama."

* * *

Một hôm, mẹ cô bé gọi: «Con ơi!»—«Thưa Mẹ, gọi con chi?»

«Con ơi! Bà Nội con bị bệnh. Con hãy mang giỏ đồ ăn này sang cho Bà.»

«Dạ vâng».

«Nhưng con hãy cẩn thận. Trong rừng có một con chó sói.»

«Dạ vâng».

The little girl ran through the forest with the basket.

In the forest, the wolf was sitting by the side of the path.

When the wolf saw the little girl, he said, "Good morning, little girl. Where are you going?" I am hungry."

"I'm going to my grandmother's house with this basket of food," said Little Red Riding Hood.

* * *

Cô bé mang giỏ đồ ăn chạy qua cánh rừng.

Con chó sói đang ngồi bên con đường mòn trong rừng.

Thấy cô bé, chó sói lên tiếng: «Chào cô bé. Cô đi đâu vậy? Tôi đói quá.»

Cô bé Quàng Khăn Đỏ trả lời: «Tôi đem giỏ đồ ăn này đến nhà Bà Nội tôi.»

"Oh," said the wolf. "Is your grandmother sick?"

"Yes," said Little Red Riding Hood.

"Where does your grandmother live?" asked the wolf.

"On the other side of the forest," answered Little Red Riding Hood.

"Oh, yes," said the wolf. "Good-bye, little girl." And Little Red Riding Hood ran down the path.

* * *

Chó sói hỏi: «Bà Nội cô bệnh à?»

Cô Gái Quàng Khăn Đỏ trả lời: «Phải.»

Chó sói hỏi lại: «Bà Nội cô ở đâu?»

Cô bé trả lời: «Ở bên kia rừng.»

Sau đó, cô bé Quàng Khăn Đỏ chạy mất hút trên con đường mòn.

The wolf ran through the forest to the grandmother's house.

He knocked at the door. "Who is there?" asked Grandmother.

"Little Red Riding Hood," said the wolf. "I have a basket of food for you."

"Come in," said Grandmother. The wolf went into the house. Grandmother was resting in bed.

* * *

Chó sói chạy qua cánh rừng tới nhà Bà Nội trước cô bé.

Chó sói gõ cửa. Tiếng Bà Nội vọng ra: «Ai đó?»

Chó sói lên tiếng: «Cô Gái Quàng khăn Đỏ đây, Con có giỗ đồ ăn cho Bà này.»

Bà Nội nói: «Vào đi.» Chó sói vào nhà, Bà Nội đang còn nằm trên giường.

The wolf said, "I'm hungry."

"Oh, oh!" cried Grandmother, "I'm scared! You are a wolf!" And Grandmother ran into the forest.

The wolf got into Grandmother's bed.

Little Red Riding Hood came to the house and knocked on the door. "Grandmother," called Little Red Riding Hood.

* * *

Chó sói nói: «Con đói.»

Bà Nội kêu lên: «Ồ, khiếp quá! Mày là chó sói!»
Rồi bỏ chạy vào rừng.

Chó sói bèn lén giường Bà Nội.

Cô Gái Quàng Khăn Đỏ tới nhà Bà Nội gõ cửa và gọi: «Bà ơi!»

“Who is there?” asked the wolf in a voice that sounded like Grandmother’s.

“Little Red Riding Hood,” said the little girl. “I have a basket of food for you.”

“Come in,” called the wolf. Little Red Riding Hood walked into the house, and the wolf covered himself with the blanket on the bed.

“Good morning, Little Red Riding Hood,” said the wolf.

* * *

Chó sói giả giọng Bà Nội hỏi: «Ai đó?»

Cô bé trả lời: «Cô Gái Quàng Khăn Đỏ đây. Con có giò đồ ăn cho Bà đây.».

Chó sói bảo: «Vào đi!. Cô bé vào nhà, chó sói đang trùm mền nằm trên giường.

Chó sói lên tiếng: «Chào cô bé Quàng Khăn Đỏ.»

“Here’s the basket of food.”

“Thank you, Little Red Riding Hood.”

“Oh, Grandmother,” said Little Red Riding Hood.
“You are very sick.”

“Yes, child,” said the wolf.

“Grandmother, why do you have such big eyes?”

* * *

«Thưa Bà giỗ đồ ăn đây ạ.»

«Cám ơn con.»

Cô bé Quàng Khăn Đỏ nói: «Ồ! Bà đau hở?»

«Phải con ạ.»

«Bà ơi, tại sao đôi mắt Bà to thế này?»

“So I can look at you better,” said the wolf.

“Grandmother, why do you have such big ears?”

“So I can hear you better,” said the wolf.

“Grandmother, why do you have such big teeth?”

“So I CAN EAT YOU!” shouted the wolf as he jumped out of bed.

* * *

Chó sói nói: «Đè Bà thấy con rõ hơn chứ.»

«Bà ơi, tại sao tai Bà to thế này?»

Chó sói nói: «Đè Bà nghe được tiếng con rõ hơn chứ.»

«Bà ơi, tại sao răng Bà to thế này?»

Chó sói vừa nhảy xuống khỏi giường vừa gào lên:
«Đè Bà có thể ăn thịt được con chứ.»

"Oh, oh!" cried Little Red Riding Hood, "You are a wolf! HELP! HELP!"

A hunter in the forest heard Little Red Riding Hood shouting for help and ran into the house.

The wolf ran into the forest and never, never, never returned to Grandmother's house.

* * *

Cô Gái Quàng Khăn Đỏ la lên «Ôi! Trời ơi, Bà là chó sói! Cứu tôi với!».

Một người thợ săn ở trong rừng nghe tiếng cô Gái Quàng Khăn Đỏ kêu cứu liền chạy vào nhà.

Chó sói chạy vào rừng, và không, không bao giờ trở lại nhà Bà Nội nữa.

JACK AND THE BEANSTALK

Once upon a time there was a boy named Jack who lived with his mother in a cabin up on a hill.

Jack and his mother had a cow. But she was an old cow. She was so old that she did not give any milk for them to drink.

* * *

ANH JACK VÀ CÂY ĐẬU

Ngày xưa có một cậu bé tên Jack sống với mẹ trong một căn nhà gỗ trên sườn đồi.

Jack và mẹ có một con bò. Nhưng bò đã già. Bò đã già đến nỗi không còn cho họ sữa để uống.

One day Jack's mother said to him, "Jack, we have nothing to eat. And the cow is so old we have no milk to drink. We have to eat. So we have to sell the cow."

"Sell the cow? Mother, we can't sell the cow! I don't want to sell her!"

"Jack, the cow is old and thin, and we have nothing to eat. We have to sell the cow."

* * *

Ngày kia mẹ của Jack bảo rằng: «Con Jack, mẹ và con không có gì để ăn và bò thì già quá không còn cho sữa được nữa. Ta cần phải ăn. Vậy ta phải bán bò đi.»

«Bán bò sao mẹ? Mẹ ơi, ta không thể bán bò đi được. Con không muốn bán đâu!»

«Jack à, bò đã già và gầy, ta lại không có gì ăn. Ta phải bán đi vậy!»

So Jack's mother sent him to get the cow. Jack was very sad. He was thinking, "I can't sell the cow! Not this cow! I don't want to sell her."

But they had nothing to eat or drink. So he had to take the cow down the hill to the town and sell her.

As Jack walked and walked, leading his thin cow down the hill, he was thinking, "I have to sell the cow. I have to get money to buy food."

* * *

Vì vậy mẹ Jack bảo Jack đi bắt bò. Jack buồn lắm. Hắn nghĩ «Ta không thể bán bò được. Bò này không bán được! Ta không muốn bán nó đâu.»

Nhưng họ không còn gì ăn cả, vì vậy họ phải dắt bò xuống phố để bán.

Khi Jack dẫn bò xuống đồi và đi đi mãi, hắn nghĩ rằng: «Ta lại phải bán bò đi. Ta phải có tiền để mua thức ăn.»

Suddenly, he saw a man walking up the hill. The man had something in his hand. Jack stopped to talk to the man.

“Hi. I have to sell this cow in the town. What’s that in your hand?” asked Jack.

The man answered, “Just some beans. But they are magic beans.”

“Magic beans! I must have some magic beans! Tell me! How can I get them?”

* * *

Thình lình, hắn thấy một người đàn ông đang đi lên đồi: Người đó có cầm vật gì trong tay. Jack đứng lại để nói chuyện với người đàn ông đó.

«Chào ông, tôi phải đem bán bò này ngoài tỉnh. Ông cầm gì trong tay đó?»

Người đàn ông trả lời: «Chỉ vài hạt đậu nhưng đây là đậu thần.»

«Đậu thần! Tôi cần có đậu thần nữa! Xin cho tôi biết làm thế nào tôi có được?»

“Well, let me think,” said the man. “That cow is old and thin, but I’ll let you have these magic beans for your cow.”

Jack gave the man his cow, and the man gave Jack the beans. Then he ran back up the hill to his mother.

“Mother, Mother! I met a man on the hill. I gave him the cow, and he gave me these beans.”

* * *

Người đàn ông bảo: «Được rồi, để tôi nghĩ xem. Con bò này già và gầy nhưng tôi đồng ý cho anh các hột đậu thần này để đổi lấy bò!»

Jack giao bò cho người đàn ông, và người đó giao lại mấy hạt đậu cho Jack. Xong Jack chạy lên đồi để gặp mẹ.

«Mẹ ơi Mẹ ơi! Con gặp người đàn ông trên đồi. Con cho người ấy con bò và người đó cho lại con mấy hạt đậu này đây!»

Jack's mother was very angry. "Jack, what did you do? I told you to sell the cow, and you bring me some beans!"

"But, Mother, these are magic beans! I'll plant them back of the cabin. Then we'll have food to eat."

Jack went behind the cabin and planted the magic beans. Then he went to bed to dream of what his magic beans would bring him.

* * *

Mẹ Jack giận dữ bảo: «Jack, con đã làm gì thế? Mẹ đã bảo con đem bò đi bán, con lại mang về mấy hột đậu.»

«Nhưng, mẹ ơi, đây là đậu thần! Con sẽ trồng sau nhà. Rồi mình sẽ có đậu để ăn.»

Jack ra sau nhà và gieo mấy hột đậu. Sau đó, Jack đi ngủ và mơ những gì đậu sẽ mang lại cho hắn.

The next morning, Jack got up and ran behind the cabin. His magic beans were growing into a big beanstalk! It was a beanstalk that was going up, and up,
and up,
and up!

Jack grabbed it and he went up with it!

Then the beanstalk stopped growing, and Jack saw a giant's castle. Jack let go of the beanstalk and ran to it.

* * *

Sáng hôm sau, Jack thức dậy và chạy ra sau nhà. Mấy hột đậu đã lên cây thật to. Cây đậu đang lên cao, lên cao và lên cao mãi!

Jack ôm chầm lấy cây đậu và hắn cũng lên cao khi cây đậu lớn.

Rồi, cây đậu không lớn lên nữa và Jack nhìn thấy một tòa lâu đài của thần Không Lò. Jack rời cây đậu và chạy đến lâu đài.

Jack went into the giant's castle. The giant was napping, and a magic hen was on her nest. The hen could lay golden eggs. Jack saw one in her nest.

Jack quietly walked over to the nest. If he could get the magic hen, Jack and his mother could sell the golden eggs to buy food and milk. But when Jack picked up the hen, she screamed.

* * *

Jack bước vào lâu đài của Thần Không Lồ. Lúc đó Thần Không lồ đang ngủ và con gà mái thần đang nằm trong ồ. Con gà mái thần để được trứng vàng. Jack nhìn thấy có một trứng vàng trong ồ.

Jack rón rén bước tới ồ gà. Nếu Jack có được gà thần, Jack và mẹ có thể bán được trứng vàng để mua thức ăn và sữa. Nhưng khi Jack đụng vào nó thì gà thần lại kêu ré lên.

The giant woke up and ran to catch Jack and get back the magic hen.

But Jack ran and ran and ran. He had to reach the beanstalk. Jack was thinking, "I can't let the giant catch me! Not with this magic hen! He must not catch me now!"

At last Jack reached the beanstalk. He jumped on the beanstalk and slid down, down, down!

* * *

Thần Không Lồ giật mình dậy, rượt theo để bắt Jack và để lấy lại gà thần.

Nhưng Jack chạy và chạy mãi. Hắn phải về lại nơi cây đậu. Jack nghĩ: «Ta không thể để cho thần Không Lồ bắt ta được! Không thể bắt gà thần lại được! Hắn không bắt ta được!»

Cuối cùng Jack chạy đến cây đậu. Hắn nhảy lên cây và tuột xuống, xuống mãi.

When Jack got to the cabin, he yelled, "Mother! Mother! The giant is going to get me! Help me cut down the beanstalk!"

So Jack and his mother cut the magic beanstalk, and down it fell.

"The giant can't catch me now!" said Jack.
"And Mother, I got this magic hen that lays golden eggs. Now we can have food to eat and milk to drink."

* * *

Khi Jack về đến nhà, hốt kêu lớn lên: «Mẹ ơi! Mẹ ơi! Người không lồ đang rượt bắt con! Mẹ giúp con chặt cây đậu ngã đi!»

Vì thế Jack và mẹ của Jack chặt cây đậu thần đi, và cây đậu ngã xuống đất.

Jack nói: «Bây giờ thì thần Không Lò không thể bắt con được nữa mẹ ơi! Con được con gà thần rồi. Gà này đẻ trứng vàng đó mẹ. Bây giờ ta có thể có thức ăn và sữa uống.»

Then Jack's mother told him to go to the town with a golden egg. She told him, "With this gold you can buy food. And you can bring back the old cow. But Jack, NO MAGIC BEANS!"

* * *

Sau đó, mẹ Jack bảo hắn mang trứng vàng ra tĩnh. Bà bảo Jack: «Với số vàng này con có thể mua được thức ăn, và con có thể mang bò già trở lại. Nhưng này con Jack, ĐỪNG MANG ĐẬU THẦN VỀ NỮA NGHE CON!»

THE PRINCESS AND THE PEA

Once upon a time a Prince left his home to find himself a bride. The Prince wanted a wife, but the girl had to be a real princess.

The Prince went far and wide to find a real princess. But he did not find a princess he liked.

* * *

NÀNG CÔNG CHÚA VÀ HẠT ĐẬU

Ngày xưa có một hoàng tử rời lâu đài tự mình đi kiếm vợ. Chàng cần một người vợ nhưng vợ chàng phải là một công chúa thực thụ.

Hoàng tử đã đi khắp nơi để tìm một nàng công chúa, nhưng không tìm ra người như chàng mong muốn.

So at last the Prince came home again. He was all alone, and he was sad.

"I want a real princess to be my wife," he said.
"I hope I can find one sometime."

After the Prince had come home, a wild storm started. It was a terrible storm.

* * *

Cuối cùng chàng trở về một mình và trong lòng buồn bã vô hạn.

Hoàng tử tự nhủ: «Ta muốn có một nàng công chúa thật để làm vợ. Hy vọng ngày nào đó ta sẽ tìm ra.»

Sau khi về đến lâu đài thì trời bắt đầu nổi giông lớn. Một trận bão khủng khiếp đổ xuống.

All of a sudden the Prince said, "I hear a rap, rap, rap at the gate." He went to the gate and saw a girl. The girl was pale and soaked from the rain and the storm.

"I am a princess," said the girl, "and I am soaked from the terrible storm. I am so glad I saw the castle from the road.

"Come in," said the Prince. "Come in near the fire."

* * *

Thinh linh Hoàng Tử nói: «Ta nghe có tiếng người gõ ngoài cồng.» Chàng bèn ra ngoài và trông thấy một nàng con gái, người nhợt nhạt và ướt sũng dưới mưa.

Người con gái vội thưa: «Thiếp là một Công Chúa, bị ướt đẫm vì mưa. Thiếp mừng gặp được lâu đài bên đường.»

Hoàng Tử mời: «Nàng hãy vào đây. Đến gần lò sưởi trong này cho ấm.»

To himself the Prince said, "How can I tell if this girl is a real princess?"

The Prince spoke to the King. And the King spoke to his wife. "How can we tell if the girl is a real princess?" asked the King.

The King's wife had a plan. "I will make up her bed. I will put a little pea on her bed. And I will pile twenty big mattresses and twenty small mattresses on top of the pea. The princess must sleep here."

* * *

Chàng nhủ thầm: «Làm thế nào để mình biết được nàng này là công chúa thật hay giả đây?»

Hoàng Tử đem chuyện này thưa với vua cha. Vua bèn hỏi cùng Hoàng Hậu: «Làm sao chúng ta biết người con gái này có thật là Công Chúa hay không?»

Hoàng Hậu nghĩ ra một cách: «Thiếp sẽ sửa soạn giường ngủ cho cô gái. Thiếp đặt một hạt đậu trên giường và sẽ chồng hai mươi lần nệm lớn và hai chục lần nệm nhỏ lên trên cho nàng nằm ngủ.»

"Fine," said the Prince. "We will see if the girl is a real princess."

The Princess slept on the tall, tall bed. After her sleep, the Princess came down to eat.

"Did the Princess sleep well?" the Prince asked her.

* * *

Vua phán: «Tốt lắm, chúng ta sẽ biết nàng này có phải là công Chúa thật hay không»

Nàng con gái đã ngủ trên chiếc giường cao với nhiều lớp nệm này. Sau khi tỉnh giấc nàng đi xuống để dùng bữa.

Hoàng Tử hỏi: «Công Chúa ngủ ngon giấc chứ?»

"Dear, dear, not at all," cried the Princess. "I felt a big stone or a hard rock in my bed. My skin is all marked from it. It was just terrible." The Princess was almost in tears.

The Prince smiled. He saw at once that the girl was a real princess. A real princess has fine and tender skin. A real princess can feel a little pea under twenty big mattresses and twenty small mattresses.

* * *

Nàng con gái kêu lên: «Thưa không, thiếp chẳng thè nào chọp mắt nòi. Thiếp có cảm tưởng như nằm trên đá cứng. Da thịt thiếp tím bầm, thật là khủng khiếp.»

Hoàng Tử mỉm cười. Chàng biết ngay cô gái này là một Công Chúa. Nàng Công Chúa thiệt có da thịt mịn màng và yếu đuối đến nỗi cảm thấy đau đớn vì một hạt đậu dưới mình mặc dù được phủ hàng mấy chục lằn nệm lên trên.

So the Prince made the Princess his wife.

He was glad. His bride was a real princess.

* * *

Thế rồi Hoàng Tử đã cưới Công chúa làm vợ.

Chàng vô cùng sung sướng vì cô dâu là một Công
Chúa thật.

THE NORTH WIND AND THE SUN

One morning the North Wind and the Sun saw a horseman wearing a new cloak.

“That young man looks very pleased with his new cloak,” said the North Wind. “But I could very easily blow it off his back if I wanted to.”

* * *

GIÓ BẮC VÀ MẶT TRỜI

Một buổi sáng nọ Gió Bắc và Mặt trời thấy một chàng cưỡi ngựa mặc chiếc áo choàng mới.

Gió Bắc bèn bảo: «Anh chàng trẻ tuổi kia có vẻ thích thú với chiếc áo choàng mới quá, nếu tôi muốn tôi có thể thổi bay chiếc áo choàng của anh ta một cách dễ dàng.»

“I don’t think you could,” said the Sun. “But let us both try to do it. You can try first.”

The North Wind began to blow and blow and blow. People had to chase after their hats. Leaves were blown from the trees. All the animals were frightened.

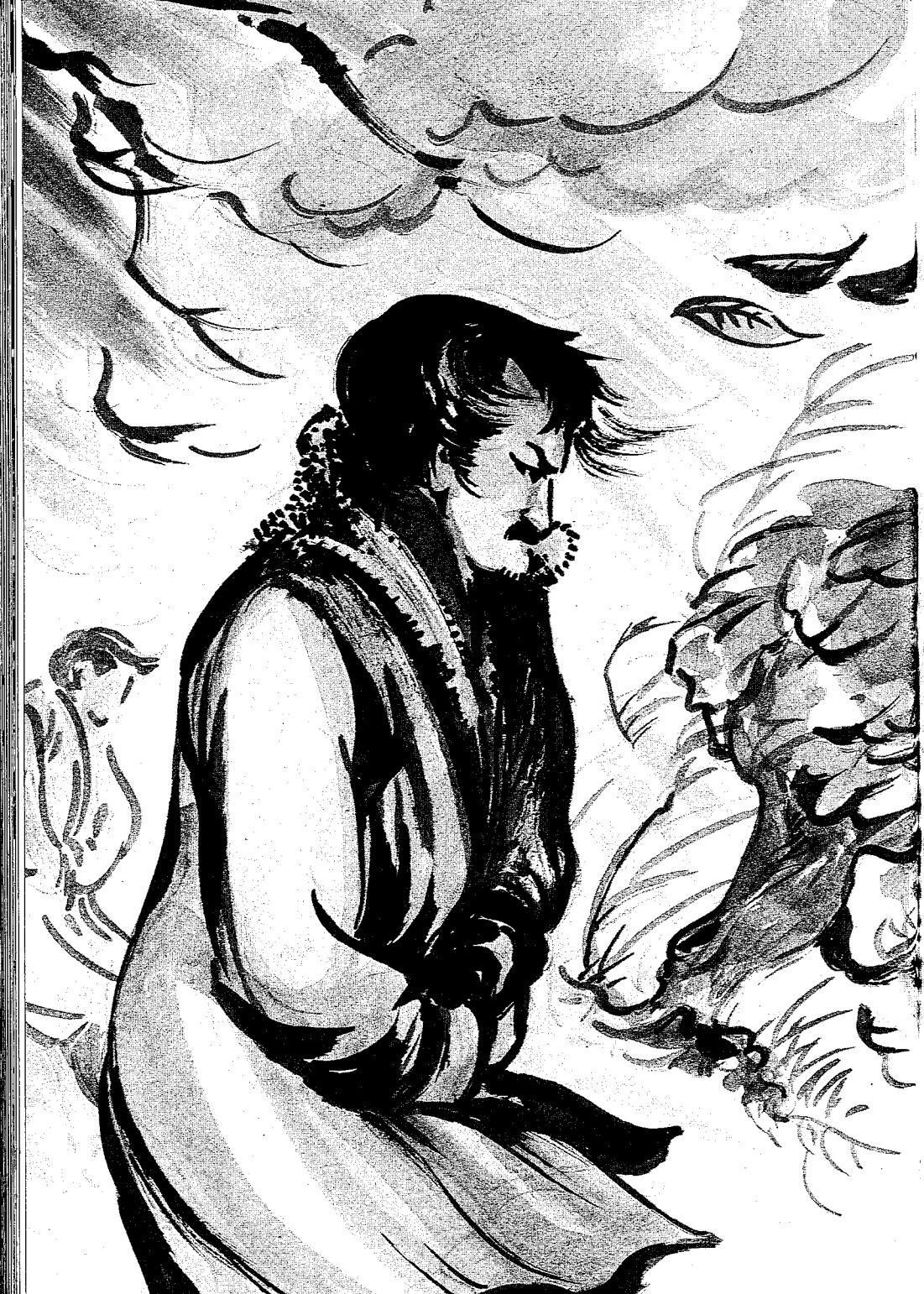
The North Wind blew with all his might, but it was no use, for the horseman just pulled his cloak more tightly around him.

* * *

Mặt trời trả lời: «Đâu mà dễ dàng như vậy, nhưng chúng ta hãy thử xem sao. Tôi nhường ông trước đó.»

Gió Bắc bắt đầu thổi, càng ngày thổi càng mạnh hơn. Gió thổi mạnh đến nỗi bay hết mũ, nón của khách đi đường, làm cây trơ trọi lá và thú vật thì vô cùng sợ sệt.

Nhưng vô ích, chàng tuổi trẻ kia chỉ việc kéo sát chiếc áo quanh mình mặc dù Gió Bắc đã thổi mạnh hết sức mình.

"My turn now," cried the Sun.

And as he gave out his gentle heat, bees hummed and flowers opened. The birds began to sing. The animals lay down to sleep. And the people came out to talk.

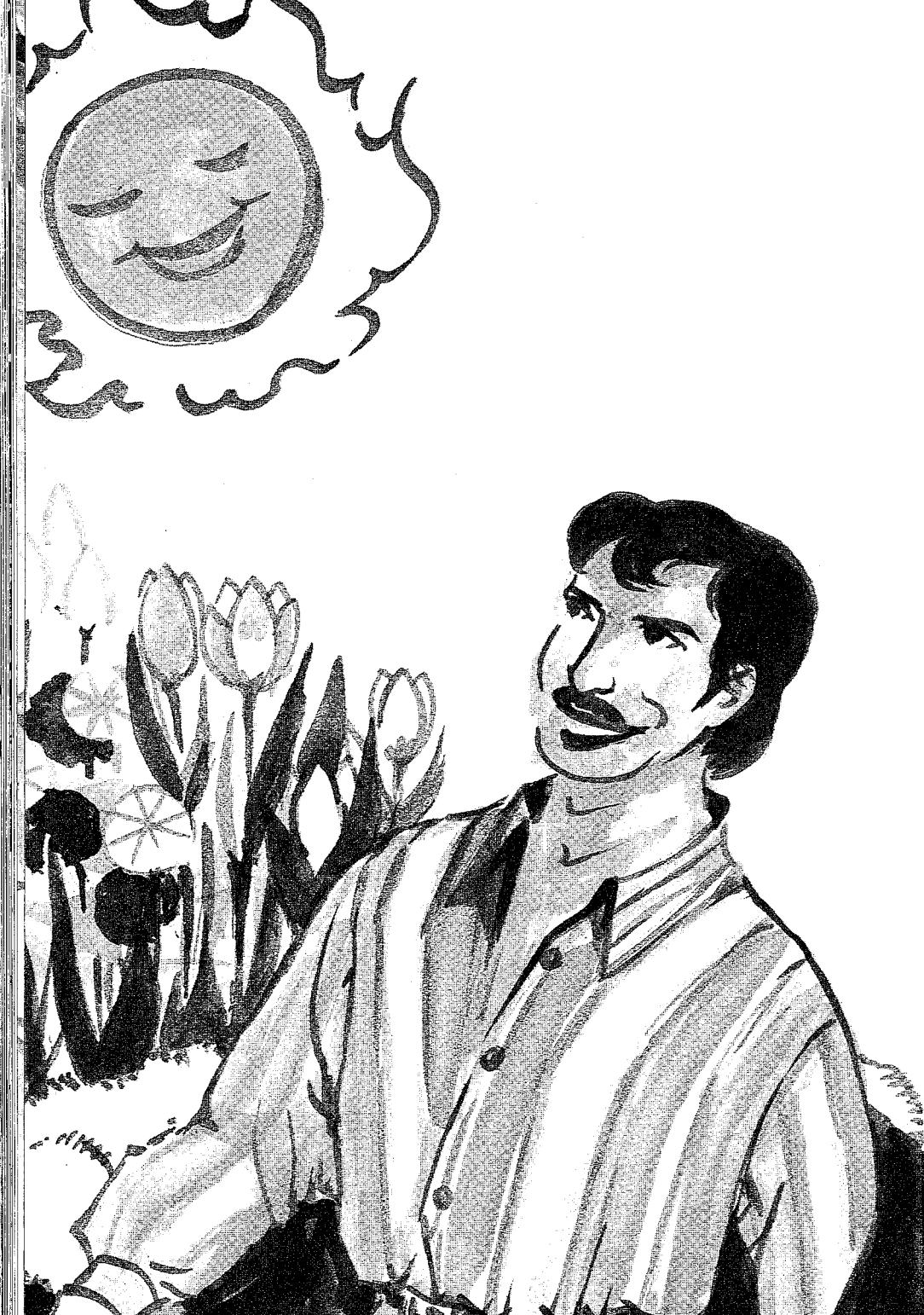
The horseman began to feel very hot, and when he came to a river, he took off his clothes and went swimming.

* * *

Thấy vậy Mặt Trời bèn bảo: «Bây giờ đến lượt tôi nhé.»

Và ông ta chỉ việc nhẹ nhàng tỏa ra hơi nóng, tức thì ong kêu vang, hoa đua nở, chim chóc ca hót trên cành. Súc vật nằm nghỉ ngơi và người người ra khỏi nhà gặp nhau trò chuyện.

Chàng tuổi trẻ kia bắt đầu cảm thấy nóng nực khi ngang qua một con sông, chàng cởi bỏ áo ra và xuống sông bơi lội.

So the Sun was able to achieve by warmth and gentleness what the North Wind in all his strength and fury could not do.

* * *

Mặt Trời đã thành công bằng sự nhẹ nhàng, mềm mỏng. Trái lại Gió Bắc đã dùng sức mạnh và sự giật dữ mà không đạt được mục đích.

DICK WHITTINGTON AND HIS CAT

Long ago there was a poor boy named Dick Whittington, who lived in a little town not far from the city of London. He had no father or mother. He had only an old gray cat.

Dick used to go from door to door asking for something to eat. His cat would follow him everywhere.

* * *

DICK WHITTINGTON VÀ CON MÈO

Ngày xưa có một cậu bé tên là Dick Whittington, Dick ở tại một thành phố nhỏ không xa thành phố Luân-Đôn. Dick không cha và không mẹ. Dick chỉ có một con mèo xám đã lớn tuổi.

Dick thường đi xin ăn từ nhà này sang nhà khác. Mèo xám thường theo Dick đi khắp nơi.

One day, Dick heard some farmers talking about London.

One of them said, "London is a fine city. One can find gold in the streets there."

"That's right," said another. "I've always heard that about London."

* * *

Một ngày kia, Dick nghe mấy người nông dân nói về thành phố Luân-Đôn.

Một trong các người đó nói rằng: «Luân-Đôn là một thành phố đẹp. Người ta có thể tìm thấy vàng ở ngoài phố.»

Người khác nói rằng: «Đúng thế. Tôi cũng nghe người ta nói về thành phố Luân-Đôn như vậy.»

Dick Whittington wanted to be rich. So he said to his cat, "Let's go to London. It must be a better place than this!"

"Meow!" said the cat, as if she wanted to go, too. So they started out. They walked all the way to London.

But when Dick got there, he didn't find any gold in the streets. He felt more alone than ever before.

* * *

Dick Whittington muốn được giàu nên nói với mèo xám rằng: «Ta hãy cùng đến Luân-Đôn đi! Ở đó chắc phải hơn ở đây.»

Mèo xám kêu lên: «Meo» tỏ ý như cũng mong đi đến đó nữa. Cả Dick và mèo xám đi bộ suốt từ thành phố nhỏ đến Luân-Đôn.

Nhưng khi đến Luân-Đôn, Dick không tìm thấy vàng trên đường phố. Dick cảm thấy cô đơn hơn bao giờ hết.

"I must get some work to do," he said. "Working is better than being hungry."

"Meow," said the cat, as if she thought so, too. Dick went from house to house, looking for work, with the cat following him.

At last they came to the fine house of a rich man.

Dick was just ringing the bell, when the master of the house came out. "Why are you ringing my bell?" he asked.

* * *

Dick nói rằng: «Ta phải tìm lấy việc làm. Làm việc còn hơn là chịu chết đói.»

«Meo», mèo xám kêu lên tỏ vẻ cũng có cùng ý nghĩ như vậy. Dick đi xin việc từ nhà này sang nhà khác, cùng có mèo xám theo sau.

Sau cùng, họ đến một căn nhà tráng lệ của một người phú hộ.

Dick vừa nhận chuông thì người chủ nhà đã bước ra hỏi: «Sao anh lại nhận chuông nhà tôi?»

"I need some food for myself and my cat," said Dick. "I would like to work."

The rich man felt sorry for Dick. "I was a poor boy once myself," he said. "You may work for me and help my cook."

So Dick stayed, but things were not much better for him. The cook was not very kind, and she didn't give him very much to eat.

* * *

Dick bảo rằng: «Tôi và mèo xám của tôi cần có gì để ăn. Tôi muốn có việc làm.»

Người phú hộ động lòng bảo Dick rằng: «Ngày trước chính bác cũng là đứa trẻ nghèo khổ. Cháu có thể làm việc cho bác và phụ cho người làm bếp của bác.»

Vì thế, Dick ở lại nhà người phú hộ, nhưng mọi việc không tốt đẹp gì hơn cho Dick. Người làm bếp không phải là người tốt, bà này không cho Dick ăn no đủ!

One day the rich man called together all the people who worked for him. "I am sending a ship to far-away lands," he said. "If any of you wants to send something, my men will take it for you. If some people buy your goods, my men will bring the money back to you."

Everyone but Dick had something to send. "I have only my cat," he said.

"Well, then, send your cat," said the master.

* * *

Ngày kia, người phú hộ gọi tất cả gia nhân làm việc cho ông và bảo rằng: «Tôi sẽ gửi một chuyến tàu đến các nước thật xa. Nếu ai có gì để gửi đi, các thủy thủ của tôi trên tàu sẽ mang hộ cho các bạn. Nếu có ai mua hàng của các bạn, các thủy thủ sẽ mang tiền về cho các bạn.»

Ngoại trừ Dick ra, không ai có gì để gửi cả. Dick bảo rằng: «Tôi chỉ có một con mèo.»

Người chủ nhà bảo rằng: «Tốt, thế thì gửi con mèo anh đi.»

Poor Dick didn't want to part with his cat, but he wanted to send something.

"All right, take her along," he said.

After this, things were even harder for Dick. At last he thought, "London is no place for me. I will run away."

* * *

Dick không muốn rời xa mèo xám, nhưng Dick lại muốn gửi đi một cái gì.

Dick bảo: «Được rồi, cứ mang theo mèo xám đi.»

Sau đó, mọi việc lại càng khó khăn hơn cho Dick. Cuối cùng Dick nghĩ rằng: «Thành phố Luân-Đôn không phải là nơi tốt cho ta. Ta sẽ phải ra đi nữa rồi.»

He started out, but then the bells of London began to ring. They seemed to say, "Turn again, Whittington, and you shall be Mayor of London."

"Can the bells be ringing for me?" Dick wondered.
"Well, if I am to be Mayor of London, I will go back." And he did.

Now, while this was happening, the ship with Dick's cat landed in a strange country.

* * *

Dick bắt đầu ra đi, nhưng lúc bấy giờ chuông thành phố Luân-Đôn lại bắt đầu đồn. Tiếng chuông vang lên như ngụ ý rằng: «Hãy trở lại đi, Whittington, anh sẽ là Thị Trưởng của thành phố Luân-Đôn.»

Dick tự hỏi: «Có thề nào chuông đồn đề tôi trở thành Thị Trưởng không?» «Được rồi, nếu ta là Thị Trưởng, ta sẽ trở lại.» Thế rồi Dick trở lại Luân-Đôn.

Lúc bấy giờ, chiếc tàu chở con mèo xám của Dick cập bến tại một xứ lạ.

The captain went to see the king, who asked him to supper.

Just as they were about to eat, a number of large rats jumped onto the table. They ate up all the food.

“Oh, dear!” exclaimed the king. “The house is filled with rats! There are rats in the kitchen and rats in all the rooms. They are not afraid of anything.”

* * *

Thuyền trưởng đến yết kiến nhà vua và được vua mời dùng cơm tối.

Khi mọi người sắp ngồi lại bàn ăn thì một bầy chuột nhảy lên bàn ăn và ăn hết cả thức ăn.

Nhà vua kêu lên: «Áy chết! Nhà này đầy cả chuột. Chuột đầy cả nhà bếp, chuột đầy cả các phòng. Chúng không sợ gì cả.»

“Don’t you have any cats?” the captain asked.

The king had never heard of a cat. So the captain sent for Dick’s cat. As soon as she smelled rats, she began to chase them. Soon she had caught several of them. The rest ran away as fast as they could.

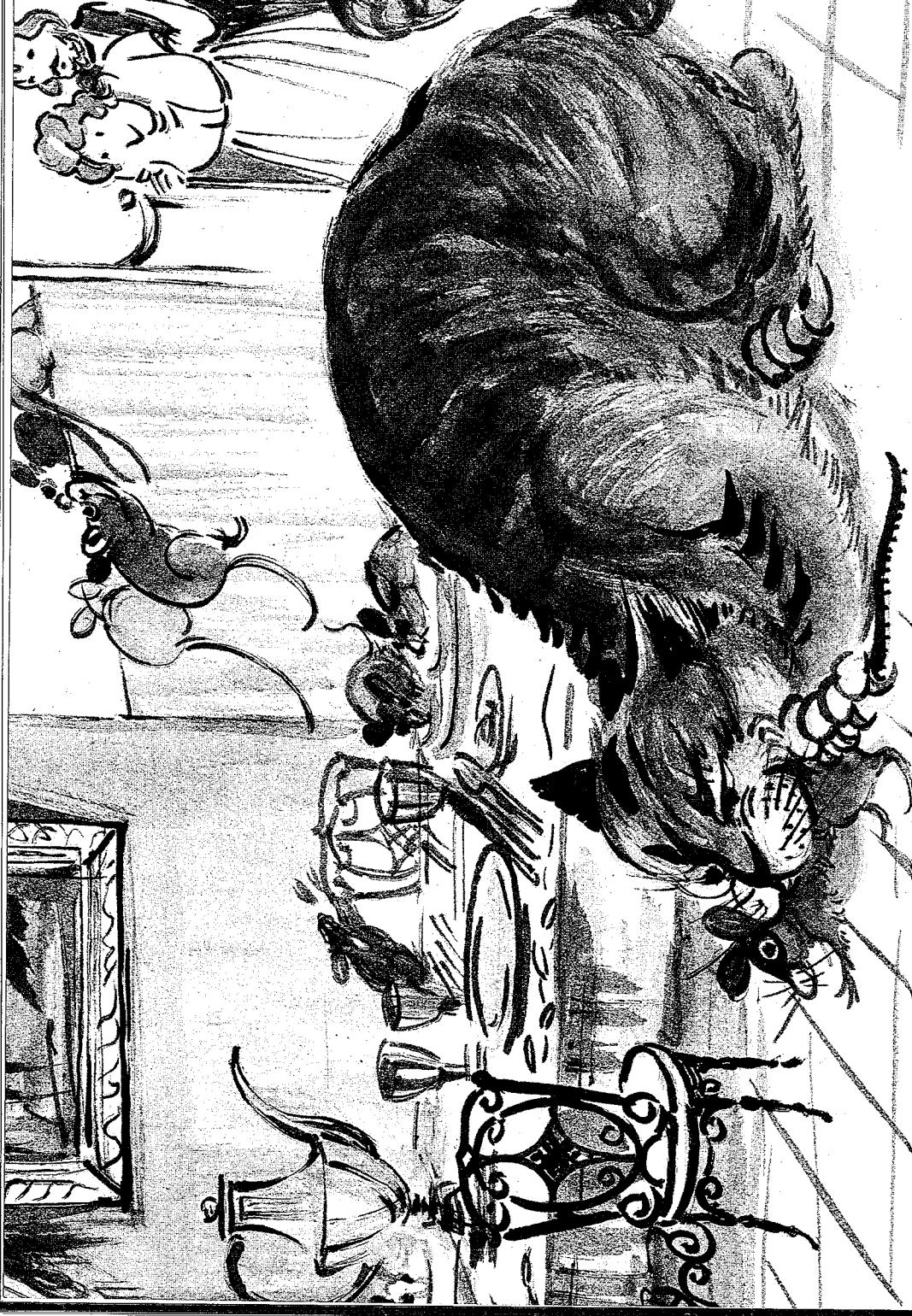
“I must have that cat,” said the king. “I will fill your ship with bags of gold. I will buy the rest of your things, too.”

* * *

Người thuyền trưởng hỏi rằng: «Bệ Hạ có nuôi mèo ở nhà không?

Nhà vua chưa hề nghe ai nói đến mèo cả. Do đó vị Thuyền Trưởng cho người mang mèo xám của Dick đến Lập tức mèo ta thấy chuột là chộp liền và chú chuột đã bị nó bắt. Bầy chuột hoảng sợ chạy tán loạn.

Nhà vua bảo rằng: «Trảm phải mua lấy con mèo đó. Trảm sẽ chất đầy vàng lên tàu của khanh. Trảm sẽ mua luôn hết cả hàng còn lại trên tàu của khanh.»

So the captain took the gold and returned home. He went to the rich man's house at once with a large bag of gold.

"What is this?" asked the rich man.

"This is only part of what I got for Dick Whittington's cat," said the captain. "Let's call him and show him the gold."

* * *

Thuyền trưởng nhận lấy vàng và trở về nhà.
Thuyền Trưởng về ngay nhà ông phú hộ và mang theo một bịch vàng to lớn.

Người phú hộ lên tiếng hỏi: «Vật gì đó?»

Thuyền Trưởng đáp: «Đây chỉ là một phần mà tôi đã nhận khi đòi con mèo của Dick Whittington. Ta nên gọi Dick đến và chỉ cho hắn số vàng hắn đã được.»

When Dick came in, his master smiled. "Mr. Whittington," he said, "your cat has made you rich."

So Dick was rich at last. When he grew up, he helped the poor.

"I was once a poor boy myself," he said.

* * *

Khi Dick Whittington đến, chủ nhà của Dick mỉm cười mà rằng: «Ông Whittington ơi, con mèo xám của ông đã làm giàu cho ông đó.»

Cuối cùng Dick đã trở nên giàu có. Khi lớn lên, Dick đã giúp đỡ những người nghèo khó.

Ông thường nói rằng: «Ngày trước chính tôi cũng là người nghèo khó.»

Sa-Đéc, Feb 18, 2015
TVE-4U

As it turned out, the bells were right. The king heard of Dick and made him Mayor of London. He was Mayor three times, and he was well liked. To this day people of London remember Whittington and his cat.

* * *

Thế rồi mọi việc đã trở thành sự thật như tiếng chuông đã báo. Vua nước Anh đã nghe đến tên của Dick, và đã phong cho Dick làm Thị Trưởng thành phố Luân-Đôn. Dick được bô làm thị trưởng đến ba lần và rất được lòng ái mộ của dân. Mãi cho đến ngày nay, dân chúng Luân Đôn vẫn còn nhớ đến ông Whittington và con mèo của ông ta.